

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Den internationale udvikling på skatteområdet går i retning af færre fradrag, bredere skattegrundlag og lavere beskatningsprocenter. Danmark bør ikke sætte sig uden for denne udvikling. Tværtimod er det afgørende for vor egen udvikling, at vi formår at gennemføre de nødvendige omstillinger, så vi kan få det størst mulige udbytte af EF's indre marked.

Det danske udgangspunkt er et indkomstskattesystem, som bærer en langt større andel af skattebyrden end i andre lande. De nominelle lønninger i Danmark er højere end lønningerne i de lande, vi konkurrerer med. Til gengæld er lønafhængige arbejdsgiverafgifter og sociale bidrag meget beskedne i forhold til andre lande. Derfor er der hos os et mere påtrængende behov for omstillinger end hos vore samarbejdspartnere i EF.

For at undgå spekulation i nye asymmetrier i skattesystemet er det afgørende, at indkomstskatten på laveste trin, kapitalindkomstbeskatningen og selskabs- og virksomhedsbeskatningen bliver på samme niveau.

Derfor er det nødvendigt, at ændringer af strukturen både i erhvervs- og personbeskatningen gennemføres samtidigt.

En samlet flerårig indsats for en vækstororienteret, økonomisk ansvarlig og socialt retfærdig politik må for at kunne virke ud over dette forslag omfatte:

- en forhandlet og solidarisk indkomstpolitik, der sikrer konkurrenceevne og realløn (B 13),
- en reform, der udstrækker pensionsopsparingen til hele arbejdsmarkedet (B 14),
- en markant satsning på uddannelse, erhvervsudvikling og forskning (B 15).

ad 1. Indførelse af bruttoafgift

En bruttoafgift med en høj procent er uundgåelig, hvis man skal sikre denne sammenhæng og samtidig nedbringe skatteprocenterne og fradragsværdierne til det nye internationale niveau og derved opnå om-lægningsernes fordele.

Desuden er bruttoafgiften den eneste farbare vej til hurtigt at etablere et element i det danske beskatningssystem, der i karakter og styrke svarer mest muligt til arbejdsgivernes og lønmodtagernes sociale bidrag i de andre europæiske lande.

I nogle af de andre EF-lande er en stor del af de sociale bidrag ikke en procent af hele lønnen, men en kopskat eller en procentafgift op til et vist maksimumniveau. I Sverige er der derimod tale om en fuldt ud proportional arbejdsgiverafgift.

Kopskatter er fordelingspolitisk uacceptable som kilde til at aflaste en proportional eller progressivt virkende indkomstskat. Derfor opererer Socialdemokratiet med en konstruktion, der meget ligner de svenske arbejdsgiverafgifter.

Arbejdstagerne har i sidste ende altid haft byrden af store arbejdsgiverafgifter i form af svagere lønudvikling end i nabolandene med små afgifter. Men dette er i andre lande sket gennem en lang historisk proces.

Hvis man uden negative virkninger for konkurrenceevnen med et snuptag skal etablere noget lignende i Danmark, så skal det have karakter af, at man »skærer« en stor portion af lønnen, jf. forslaget om en 25 pct.-bruttoafgift.

Bruttoafgiften opkræves derfor i princippet på helt samme måde som lønmodtagernes eget bidrag til AUD og ATP.

Der foretages et træk fra lønnen, som er fuldt fradragsberettiget i indkomstskattegrundlaget. Den trukne bruttoafgift kan specificeres nederst på årsopgørelsen for den enkelte lønmodtager på samme måde som netop AUD- og ATP-bidragene. Men den løn, der skal beregnes indkomstskat af, er nettobeløbet uden disse afgifter og bidrag.

Det kan overvejes, om det vil være en psykologisk-pædagogisk fordel at opdele bruttoafgiften i et antal formålsbestemte »cigarkasser« til finansiering af f.eks. arbejdsløshedsforsikring, arbejdsmarkedspolitisk uddannelsesindsats m.v., syge- og barseldagpenge osv. Af hensyn til fordelingspolitikken er det dog afgørende, at det frembragte provenu anvendes til